

ISSN 7634-567X

16001

9 777634 567896

THE INTERNATIONAL SCIENTIFIC ASSOCIATION OF ECONOMISTS "CONSILIUM"

INTERNATIONAL SCIENTIFIC PERIODICAL JOURNAL
FOR ECONOMISTS AND JURISTS

"THE GENESIS OF GENIUS" #6

GENEVA, SWITZERLAND

**Scientific and educational periodical journal
of economists and jurists**

”The Genesis of Genius”

Geneva, Switzerland, July 2016 # 6

"The genesis of genius" is the research and practice edition. It gives an opportunity for scientists and experts to get acquainted with achievements of the priority directions of modern science, to show the results of the researches, to exchange experience, to publish scientific articles that will promote productive scientific work, realization of creative potential, origin of new ideas and establishment of friendly relations and possibilities for cooperation. It includes the scientific articles of students, postdoctoral students, graduate students, research scientists of higher education institutions.

Journal "The genesis of genius" is published in Switzerland. Publication in foreign journals is equal to the publication in the list of Higher Attestation Commission's leading peer-reviewed scientific journals to report the main results of the thesis for the degree of doctor and candidate of sciences.

Scientific and educational journal; Geneva, Switzerland, July 2016 # 6. Publishing Center of The international scientific association of economists "Consilium", Geneva, 2016, p. 136

Information about published articles is regularly provided to Russian Science Citation Index (Contract No 14393).

Journal "The genesis of genius" is issued 5 times a year.
The journal is reliably protected using special publishing technology.

The editorial board

Elena Yakovleva
Sergey Bratanovskii
Elena Karanina
Mateusz Gorski
Zinaida Karpasova
Tatiana Burtseva
Aleš Bednář
Alexey Burda
Inna Mitrofanova
Nikolay Naydenov
Yury Shvetsov
Lyakh Kaczmarek
Ruslan Brukhanskyi

Natalia Gorodnova
Petőfi Ágnes
Aleksey Chernenko
Georgiy Kutsuri
Galina Yasheva
Olga Maksimchuk
Peter Makarenko
Leah Lind
Christina Peshkova
Valeriy Okulich-Kazarin
Elena Kazachanskaya
Ebbe Björk
Valeriy Pavlov

Publishing Center: avenue Louis-Casai 79-81, 1216 Cointrin, Geneva, Switzerland.

Editorial opinion may be different from the views of the authors.
Please, request the editors' permission to reproduce the content published in the journal.

The international scientific association of economists "Consilium"

Web-page: www.isaec.info

E-mail: science@isaec.info

© Authors, 2016

© The international scientific association of economists "Consilium" 2016

Section 3. Financial Law, Tax Law, Budget Law

LEGAL REGULATION OF FINANCIAL INTERESTS OF THE MEMBERS OF BUDGET PROCESS IN UKRAINE 123

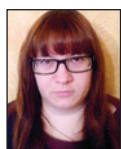
Getmanets O.P.
*Doctor of jurisprudence,
 Professor
 Kharkiv National University of Internal Affairs*

Section 4. Data Protection Law

LEGAL REGULATION OF PUBLIC RELATIONS IN THE INFORMATION SPHERE 128

Smerichevsky Edyard
*Ph. D., Associate Professor
 of the Philosophy and
 Social Science and Humanities Department
 of M. Gorky DonNMU*

Korzhova Darya
*Teacher of the Philosophy
 and Social Science and
 Humanities Department
 of M. Gorky DonNMU*

Korzhov Denys
*Teacher of the Philosophy
 and Social Science and
 Humanities Department
 of M. Gorky DonNMU*

Section 5. Administrative Law, Administrative Procedure

NATURE AND LEGAL PRINCIPLES STAFFING OF ADMINISTRATIVE PROCEDURE OF UKRAINE ... 131

Pchelin Vitalii
*Ph.D., assistant professor of the Department
 of Administrative Law and Process Kharkiv National University
 of Internal Affairs Kharkiv, Ukraine*

Section 6. Medical and Insurance Law

TRANSPLANTOLOGY THE RIGHT TO LIFE: LEGAL ASPECTS 134

Ogorodnik I.S.
*Associate professor of M. Gorky Donetsk
 National Medical University,
 Candidate of Philosophy, Associate Professor*

Smerichevski E.F.
*Head of the Department of Philosophy
 and social-humanitarian disciplines
 of M. Gorky Donetsk National Medical University, Candidate of Philosophy*

Ogorodnik A.V.
*second-year student,
 Faculty of History, Donetsk National University*

UDC 342.9

NATURE AND LEGAL PRINCIPLES STAFFING OF ADMINISTRATIVE PROCEDURE OF UKRAINE

СУТНІСТЬ І ПРАВОВІ ЗАСАДИ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ

Pchelin Vitalii

Ph.D., assistant professor of the Department of Administrative Law and Process Kharkiv National University of Internal Affairs Kharkiv, Ukraine

Пчелін Віталій Борисович

кандидат юридичних наук, доцент кафедри адмін. права та процесу Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків, Україна

Abstract

In the article we analyse the existing in scientific community approaches to defining the essence of the concept of "staffing". Based on the made analysis the author formulated his own vision of the essence of staffing of Administrative Procedure of Ukraine. Laws and regulations that determine the grounds staffing of Administrative Procedure of Ukraine are defined.

Keywords: *administrative procedure, administrative law, human resources, staffing.*

Анотація

У статті здійснено аналіз існуючих у наукових колах підходів щодо визначення сутності поняття "кадрове забезпечення". На основі проведеного аналізу вироблено авторське бачення сутності кадрового забезпечення адміністративного судочинства України. Визначено нормативно-правові акти, які визначають підстави кадрового забезпечення адміністративного судочинства України.

Ключові слова: *адміністративний процес, адміністративне судочинство, кадри, кадрове забезпечення.*

Вступ. Адміністративне судочинство являє собою складний механізм, основними функціональними елементами якого виступають відповідні особи, на яких чинним національним законодавством покладено обов'язок із розгляду та вирішення публічно-правових спорів або ж із забезпечення нормального перебігу такої діяльності. У своїй сукупності вищенаведених осіб можна розглядати як кадри, що, в свою чергу, є основним елементом кадрового забезпечення адміністративного судочинства України. Ефективність здійснення кадрового забезпечення адміністративного судочинства прямо впливає на якісне та повне виконання адміністративними судами своїх завдань і функцій із захисту порушених, невизнаних, оспорюваних прав, свобод та інтересів фізичних та юридичних осіб.

Науковий інтерес до сутності кадрового забезпечення органів державної влади, в тому числі судових органів, прослідковувався в працях таких науковців як: В. Б. Авер'янов, С. С. Алексєєв, О. Ф. Андрійко, О. М. Бандурка, Ю. П. Битяк, А. І. Берлач, І. В. Бойко, М. А. Бояринцева, В. М. Гарашук, І. П. Голосніченко, В. М. Горшеньов, Є. В. Додін, Р. А. Калюжний, М. В. Коваль, В. К. Колпаків, А. Т. Комзюк, О. В. Кузьменко, Є. А. Лукашова, Д. В. Лученко, А. В. Малько, М. А. Матузов, О. М. Музичук, О. В. Негодченко, В. І. Олефір, В. Ф. Опришко, Ю. С. Педько, П. М. Рабинович, О. П. Рябченко, А. О. Селіванов, М. М. Тищенко, В. В. Цветков, В. М. Шаповал, В. К.

Шкарупа, О. М. Якуба. У працях вищенаведених вчених проблеми кадрового забезпечення розглядалися або в аспекті діяльності органів державної влади в цілому або ж фрагментарно, в рамках проведення аналізу більш широкої наукової проблематики. Проблема кадрового забезпечення адміністративного судочинства України увага майже не приділялась, а останні значні законодавчі зміни в цій сфері викликають необхідність проведення нових наукових досліджень в даному напрямку, що в сукупності обумовлює актуальність обраної тематики. Постановка проблеми. Тому метою представленої наукової статті є визначення сутності та правових засад кадрового забезпечення адміністративного судочинства України.

Результати. Так, у науково-правових колах ставлять особливий наголос на важливості діяльності із кадрового забезпечення відповідної сфери суспільного життя. Зокрема, як зауважує Л. В. Гапоненко, для повноцінного виконання завдань, поставлених перед органами влади, держава повинна забезпечити, зокрема, належне кадрове забезпечення, що сприятиме заохоченню до плідної праці працівників і гарантуватиме належний рівень діяльності органу державної влади в цілому [6, с. 107-108]. На думку А. П. Головіна, головним елементом будь-якого апарату є кадри, так як саме вони визначають ефективність його функціонування. А тому, наголошує вчений, підґрунтя діяльності відповідних державних

органів становить їх кадрове забезпечення [7, с. 130]. Погоджуючись з наведеними вище позиціями зауважимо, що серед учених-правознавців немає єдності в питанні визначення сутності кадрового забезпечення. На думку деяких науковців, кадрове забезпечення представляє собою функцію, інші визначають досліджуване явище через категорію "система" або ж "діяльність". Проаналізуємо більш докладно зазначені позиції.

Я. М. Когут визначає кадрове забезпечення як функцію адміністративної діяльності, що спрямована на реалізацію завдань, пов'язаних із здійсненням управління персоналом [1, с. 13]. Вважаємо, що наведене визначення кадрового забезпечення є занадто вузьким. По-перше визначення кадрового забезпечення через таку категорію як "функція" звужує дану діяльність до одного конкретно визначеного напрямку, під яким учений і розуміє лише "управління персоналом". По-друге, не можна розглядати кадрове забезпечення лише як управління персоналом, оскільки задля того, щоб здійснювати таку діяльність, його необхідно сформувати шляхом підготовки, добору тощо. При цьому не слід ототожнювати кадрове забезпечення й лише із формуванням кадрів, як це, наприклад, зробив М. Ю. Яковчук. Учений вважає, що кадрове забезпечення – це система підготовки, що передбачає навчання та виховання фахівців певної галузі, здатних розв'язувати складні господарсько-правові завдання у відповідній сфері [2, с. 88]. Разом із тим підкреслимо, що використання у вищенаведеному визначенні такої категорії як "система" є доречним, оскільки передбачає, що така діяльність має системний характер, тобто поєднує відразу декілька напрямків та окремих її складових.

На думку О. В. Красноборова, кадрове забезпечення являє собою цілеспрямовану діяльність спеціально уповноважених посадових осіб державних органів щодо процесів професійної орієнтації, прогнозування та планування кадрових потреб, відбору, підготовки, розстановки й вивільнення персоналу [3, с. 183]. Вважаємо, що в наведеному визначенні вдало підкреслено основні напрямки кадрового забезпечення, як то: планування прогнозування кадрових потреб, відбір і підготовка кадрів, їх професійна орієнтація, розстановка та вивільнення. Окрім цього, слід навести позицію Н. П. Матюхіної, яка зазначає, що кадрове забезпечення – це специфічна, повторювана діяльність, здійснювана в процесі управління правоохоронними органами, змістом якої є забезпечення органів і підрозділів необхідним, що відповідає певним вимогам, контингентом людей, а також відповідною інформацією про нього, впровадження науково-обґрунтованих методів, відбору, розстановки, навчання, виховання, стимулювання кадрів, правового регулювання проходження служби та надання правового захисту особовому складу правоохоронних органів України [5, с. 91-92]. У наведеному вище визначенні сутності поняття "кадрове забезпечення" також ставиться наголос на його окремі складові. При цьому здається, що вчена вважала за необхідне охопити як можна більше складових та окремих напрямків кадрового забезпечення. Унаслідок чого запропоноване нею поняття, на нашу думку,

стало занадто громіздким і складним для сприйняття, оскільки включає в свій склад як основні, так і ті, що походять з них напрямки кадрового забезпечення.

У контексті вищенаведених позицій варто зазначити, що в жодному із наведених варіантів визначення сутності поняття "кадрового забезпечення" не ставився наголос на тому, що така діяльність побудована на нормативних приписах, тобто здійснюється на основі й у відповідності до заздалегідь визначених правових засад. Так, якщо говорити про кадрове забезпечення адміністративного судочинства, слід зазначити, що основоположні аспекти такої діяльності визначено на рівні Конституції України від 28 червня 1996 року, в положеннях якої закріплено: систему судів загальної юрисдикції (ст. 125); гарантії незалежності та недоторканості суддів, в тому числі виключний перелік підстав звільнення судді (ст. 126); вимоги до кандидатів на посаду судді та суддів (ст. ст. 127, 126); основні засади судочинства (ст. 129); обов'язок держави забезпечувати належні умови для функціонування судів і діяльності суддів (ст. 130) [4]. Більш детально питання, пов'язані із кадровим забезпеченням адміністративного судочинства України врегульовано Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 7 липня 2010 року, на рівні якого визначено питання, пов'язані із кадрового забезпечення, в тому числі адміністративного судочинства, такими кадрами як судді [8].

Із приводу вищенаведеного слід зазначити, що на сьогодні значними темпами відбувається судова реформа, одним із провідних напрямків якої є саме кадрове забезпечення судочинства. Задля реалізації вищенаведеної реформи, вже найближчим часом, правові засади кадрового забезпечення судочинства, в тому числі адміністративного, повинні зазнати значне оновлення. У даному випадку мова йде про такі нормативно-правові акти як Закон України Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя) від 2 червня 2016 [9] року та Закон України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року [10], які повинні набрати чинності 30 вересня 2016 року. Не ставлячи за мету аналіз конкретних нововведень, запропонованих законодавцем у рамках зазначених вище законодавчих актів, зазначимо, що так само, як і до вступу їх в силу, питання, пов'язані із призначенням суддів, будуть врегульовані виключно на рівні законів України, що в повній мірі відповідає п. 14 ч. 1 ст. 92 Конституції України [4]. Разом із тим слід відмітити, що кадрове забезпечення адміністративного судочинства не може обмежуватися лише суддівським корпусом. Так, задля забезпечення належної й ефективної діяльності органів судової влади, нормального перебігу судового процесу, в складі відповідного адміністративного суду функціонує його апарат. Зокрема, відповідно до ст. 152 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" організаційне забезпечення роботи суду здійснює його апарат, який очолює керівник апарату. Як слідує з аналізу вищенаведеної норми, до штату апарату суду входять такі суб'єкти як судовий розпорядник і секретар судового засідання [8], які виступають повноцінними учасниками адміністративного процесу, завдання та

функції яких пов'язані із забезпеченням належних умов перебігу адміністративного судочинства.

Правові засади, пов'язані із кадровим забезпеченням адміністративного судочинства вищенаведеною категорією кадрів, визначено на рівні Закону України "Про державну службу" від 10 грудня 2015 року [13], оскільки як зазначено в ч. 6 ст. 152 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", правовий статус працівників апарату суду визначається саме цим нормативно-правовим актом [8]. Однак вищенаведені засади здебільшого визначено на підзаконному нормативно-правовому рівні. Звичайно, наведений рівень нормативно-правового регулювання дозволяє більш оперативно реагувати на динаміку потреб відповідної сфери суспільних правовідносин [11, с. 18-19], але має й ряд значних недоліків. Серед основних недоліків вищенаведеного рівня нормативно-правового регулювання, в першу чергу, слід відмітити нестабільність підзаконних нормативно-правових актів. Як встановлено в ст. 152 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", положення про апарат суду розробляється на підставі типового положення про апарат суду та затверджується зборами суддів відповідного суду. Типове положення про апарат суду затверджує Державна судова адміністрація України за погодженням із Радою суддів України [8]. Завдання, функції та повноваження працівників апарату суду визначено на рівні типових посадових інструкцій. Так, наприклад, Типова посадова інструк-

ція працівників апарату суду, затверджена наказом Державної судової адміністрації України від 20 липня 2005 року № 86 [12]. Вважаємо, що такий підхід є не вірним, і засади діяльності апарату суду, в тому числі правові засади його кадрового забезпечення, повинні бути визначені на рівні закону, яким, наприклад, міг би стати Закон України "Про апарат суду". На рівні такого нормативно-правового акта було б врегульовано всі правові аспекти організації та діяльності апарату суду, в тому числі кадрового забезпечення.

Висновки. Таким чином, аналіз вищенаведених позицій надав змогу дійти висновку стосовно того, що під кадровим забезпеченням адміністративного судочинства слід вважати визначену на нормативно-правовому рівні, цілеспрямовану, системну діяльність уповноважених суб'єктів, направлену на визначення кадрових потреб, відбір і добір кадрів, здійснення їх професійної підготовки й орієнтації, розстановки та вивільнення кадрів, що здійснюється з метою забезпечення нормального перебігу адміністративного судочинства. Правові засади кадрового забезпечення адміністративного судочинства України визначено на рівні Конституції України, закону та підзаконних нормативно-правових актів. Зазначимо, що вагома доля підзаконного нормативно-правового регулювання кадрового забезпечення адміністративного судочинства повинна бути значно меншою, аніж рівень законів України, що позитивним чином вплине на ефективність такої діяльності.

References

1. Kohut Ya. M. Administrative and legal regulation of local militia. Dis. ... Ph.D. : 12.00.07. Lviv, 2008. 264 p. (in Ukrainian).
2. Yakovchuk M. Yu. Administrative and legal regulation of insurance activity in Ukraine. Dis. ... Ph.D. : 12.00.07. Irpin, 2009. 244 p. (in Ukrainian).
3. Krasnoborov O. V. Staffing of justice as foreign institutional area of activity the State Judicial Administration of Ukraine. Visnyk of Kharkiv National University of Internal Affairs. 2008. № 42. P. 179-186 (in Ukrainian).
4. The Constitution of Ukraine: June 28. 1996 Number 254k/96-VR. Collected Legislation of Supreme Council of Ukraine. 1996. № 30. P. 141 (in Ukrainian).
5. Matyukhina N. P. Personnel management: theoretical and practical aspects of bodies of internal affairs of Ukraine. Monograph. Kh., 1999. 285 p. (in Ukrainian).
6. Haponenko L. V. Legitimacy in the activities of the State Tax Service of Ukraine (administrative and legal aspects). Dis. ... Ph.D. : 12.00.07. Irpin, 2010. 239 p. (in Ukrainian).
7. Holovin A. P. Administrative and legal regulation of public security militia. Dis. ... Ph.D. : 12.00.07. K., 2004. 176 p. (in Ukrainian).
8. On the Judiciary and Status of Judges: Law of Ukraine July 07. 2010 Number 2453- VI. Collected Legislation of Supreme Council of Ukraine. 2010. № 41-42, 43, 44-45. P. 529 (in Ukrainian).
9. On amending to the Constitution of Ukraine (on justice) : Law of Ukraine June 02 2016 Number 1401-VIII. Official Visnyk of Ukraine. 2016. № 51. P. 1799 (in Ukrainian).
10. On the Judiciary and Status of Judges: Law of Ukraine June 02. 2016 Number 1402-VIII // Official Visnyk of Ukraine. 2016. № 56 (in Ukrainian).
11. Pchelin V. B. Revision of administrative acts of the bodies of internal affairs. Dis. ... Ph.D. : 12.00.07. Kharkiv, 2011. 190 p. (in Ukrainian).
12. On approval of Model job descriptions of employees of local general court: Order of the State Judicial Administration of Ukraine. July 20. 2005. Number 86. available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/rada/show/v0086750-05> (in Ukrainian).
13. On the State Service: Law of Ukraine Dec 10. 2015p. Number 889-VIII. // Collected Legislation of Supreme Council of Ukraine. 2016. № 4. P. 43 (in Ukrainian).